

MARÇAL RAMON, músic.

Tocarà el proper 15 de març a les 21 h a l'Auditori dins el Xè Cicle de Joves Intèrprets.

“Tenir un cicle de Joves Intèrprets és un privilegi per a la Garriga”

El Cicle de Joves Intèrprets és una iniciativa de l'Escola Municipal de Música de la Garriga (EMM). Què suposa per tu, com a exalumne, participar-hi?

El Cicle de JJII és una magnífica iniciativa, penso que és una gran oportunitat pels alumnes de l'escola i pels garriguencs i garriguenques, ja que s'ofereixen concerts de molts estils diferents i amb músics d'un gran nivell.

Tenir l'oportunitat de presentar un dels meus grups significa molt per mi. Des de molt petit que gairebé cada dia de la setmana creuava la porta de l'escola de música, hi he passat moltíssimes hores allà dins i hi tinc molt bons records. Per a mi és com tancar el cercle. Fer aquest concert és una forma d'agrair, a tota la gent d'allà, tot el que han fet per mi, una forma de demostrar que tot el que em van ensenyar comença a tenir forma. Ara ja sóc un músic professional, visc de la música i, en part, això és gràcies a tots els professors que vaig tenir a l'EMM.

Què creus que aporta un cicle així per l'alumnat de l'EMM?

Els alumnes de l'escola de música no saben la sort que tenen de disposar d'un cicle amb concerts i músics tan bons al costat de casa. Són molt afortunats. Penso que no s'haurien de perdre ni un dels concerts que s'hi ofereix. Per altra banda, que hi actuïn exalumnes de l'escola crec que és crucial. Per a un alumne, veure un exalumne fent un concert com Déu mana suposa una injecció de motivació essencial. Molts alumnes, quan ens vegin aparèixer a l'escenari, veuran que, amb dedicació, poder treure fruits i assolir un bon nivell d'instrument és molt més a prop del que es pensen. I us asseguro que poder tenir aquesta experiència és molt important.

I per a la Garriga?

Pel que fa al poble, tenir un cicle de concerts així és d'un valor altíssim. La Garriga se n'hauria de fer més ressò. Penso que està poc valorat encara. Espero que els garriguencs i garriguenques assisteixin molt més als seus concerts, que de veritat que valen molt la pena.

Marçal Ramon (Lliça d'Amunt 1992) està orgullós de poder dir que és músic professional. Va començar a l'Escola Municipal de Música de la Garriga, un lloc que considera la seva segona casa i al qual està eternament agraït “Els van ser capaços de despertar el músic que porto dins”. Actualment està a punt d'acabar el Grau Superior d'Interpretació en especialitat en la Música tradicional catalana i amb l'acordió diatònic.

Reivindica el paper del cicle a la Garriga no només pel que representa pels alumnes sinó com a proposta cultural pel poble i espera que amb l'aniversari s'aconsegueixi donar un pas endavant cap a donar-li el mèrit que es mereix.

Com definiries el concepte de música tradicional? Torna a estar de moda?

Aquesta és la pregunta més difícil que se li pot fer a un músic tradicional. Penso que és un terme que no té definició. És per ell mateix. La música tradicional és molt més que música, és una forma de fer, de pensar, una ideologia, una identitat. És la carta de presentació cultural d'una societat, és el que ens manté vius com a cultura. És el que una societat necessita com el pa de cada dia. És emocions, dansa, cultura, sons, valls, costes, places, festa, bastons, cintes... Buf! No acabaria mai! El que no tinc molt clar és que sigui allò que tothom diu quan se li fa aquesta pregunta: “la música tradicional és allò que es tocava abans, les cançons dels avis, allò que ara només fan uns quants”. La música tradicional és el d'abans, el d'ara i el de demà. El que cantaven els nostres avis, el que cantem i el que cantaran els nostres fills. El que fem uns quants i el que hauríem de fer molts més. És la música que mai morirà perquè està condemnada a l'eterna evolució.

Recomana'ns el teu concert. Què hi escoltarem? Per què aquest títol?

El concert de *Criatures* serà un concert especial. A l'ESMUC (Escola Superior de Música de Catalunya) he tingut la sort de fer una gran amistat, l'Ivó Jordà, a qui considero un germà. Amb ell ens hem passat aquests quatre anys tocant, xerrant, rient i plorant. Hem fet mil concerts per tots els racons de Catalunya i hem viscut mil i una aventures fins al punt de que quan estem tocant és com si parléssim. El nostre llenguatge, el nostre mitjà de comunicació ha esdevingut música, ell amb la gralla i jo amb l'acordió. *Criatures* és el fruit de tots aquests moments viscuts, és una estona més de diàleg entre germans, talment com si fóssim dues criatures. Això sí, en aquest cas acompanyats dels “homes de seny”, l'Iu i l'Uri, dos grans músics que també voldran dir-hi la seva.

Recomana'ns un altre concert del cicle?

Com porto tota l'estona dient, tots els concerts del cicle valen molt la pena, però si n'he de triar algun no dubtaria ni un segon en fer el possible per no perdre'm el concert de la Núria Planes i el de l'Eudald Buch, garriguencs i exalumnes de l'escola.